

Welcome to the Church of Joy

By Elder Patrick Kearon
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Sevinç Kilisesi'ne Hoş Geldiniz

Yaşlı Patrick Kearon
Oniki Havariler Kurulu

October 2024 general conference

Because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth!

I was baptised into The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints on Christmas Eve of 1987, nearly 37 years ago. That was a truly wonderful day in my life and in my eternal journey, and I'm profoundly grateful for the friends who prepared the way and brought me to the waters of that new birth.

Whether your baptism was yesterday or years ago, whether you meet in a large multiward Church building or under a thatched canopy, whether you receive the sacrament in remembrance of the Saviour in Thai or Swahili, I would like to say to you, welcome to the church of joy! Welcome to the church of joy!

The Church of Joy

Because of the loving plan of our Heavenly Father for each of His children, and because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth! Even as the storms of life in an often-troubled world pound upon us, we can cultivate a growing and abiding sense of joy and inner peace because of our hope in Christ and our understanding of our own place in the beautiful plan of happiness.

The Lord's senior Apostle, President Russell M. Nelson, has spoken of the joy that comes from a life centered on Jesus Christ in nearly every address he has given since becoming the President of the Church. He summed it up so concisely:

Kurtarıcımız İsa Mesih'in fidiye ile kurtarıcı hayatı ve görevi sayesinde, yeryüzündeki en sevinçli insanlar olabiliriz ve olmalıyız da!

Yaklaşık 37 yıl önce, 1987 yılının Noel arifesinde, İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi'nde vaftiz oldum. O gün hayatımda ve ebedi yolculuğumda gerçekten harika bir gündü ve beni bu yeni doğumun sularına götüren ve yolu hazırlayan arkadaşlarıma son derece minnettarım.

Vaftiziniz ister dün ister yıllar önce olsun, toplantılarınız ister birçok mahalle biriminin toplandığı büyük bir kilise binasında olsun, ister sazdan yapılmış bir gölgelik altında olsun, Kurtarıcı'yı anmak için Rab'bin sofrasından ister Tay dilinde ister Svahili dilinde yiyip için, size sevinç kilisesine hoş geldiniz demek istiyorum! Sevinç kilisesine hoş geldiniz!

Sevinç Kilisesi

Cennetteki Babamız'ın her bir çocuğu için olan sevgi dolu planı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in fidiye ile kurtarıcı hayatı ve görevi sayesinde, yeryüzündeki en sevinçli insanlar olabiliriz ve olmalıyız da! Bu sıkıntı dolu dünyada hayatın fırtınaları üzerimize saldırsa bile, Mesih'e olan umudumuz ve mutluluğun güzel planında kendi yerimizi anlamamız sayesinde giderek artan ve kalıcı bir sevinç ile iç huzur duygusu geliştirebiliriz.

Rab'bin kıdemli Havarisi, Başkan Russell M. Nelson, Kilise Başkanı olduğundan bu yana yaptığı hemen hemen her konuşmada İsa Mesih merkezli bir hayattan gelen sevinçten bahsetti. Bunu çok kısa bir şekilde şöyle özetledi: "Sevinç,

ly: “Joy comes from and because of Him. ... For Latter-day Saints, Jesus Christ is joy!”

We are members of the Church of Jesus Christ. We are members of the church of joy! And nowhere should our joy as a people be more apparent than when we gather together each Sabbath in our sacrament meetings to worship the source of all joy! Here we assemble with our ward and branch families to celebrate the sacrament of the Lord’s Supper, our deliverance from sin and death, and the Saviour’s powerful grace! Here we come to experience the joy, refuge, forgiveness, thanksgiving, and belonging found through Jesus Christ!

Is this spirit of collective rejoicing in Christ what you find? Is this what you bring? Maybe you think this doesn’t have much to do with you, or perhaps you are simply used to how things have always been done. But we can all contribute, no matter our age or our calling, to making our sacrament meetings the joy-filled, Christ-focused, welcoming hour they can be, alive with a spirit of joyful reverence.

Joyful Reverence

Joyfulreverence? “Is that a thing?” you may ask. Well, yes, it is! We deeply love, honour, and respect our God, and our reverence flows from a soul that rejoices in Christ’s abundant love, mercy, and salvation! This joyful reverence to the Lord should characterise our sacred sacrament meetings.

However, for many, reverence only means this: folding our arms tightly around our chests, bowing our heads, closing our eyes, and holding still—indeinitely! This might be a helpful way to teach energetic young children, but as we grow and learn, let us see that reverence is so much more than this. Is that how we would be if the Saviour were with us? No, for “in [His] presence is fulness of joy”!

Well, for many of us this transformation in sacrament services will take practice.

Attending versus Worshipping

We do not gather on the Sabbath simply

O’ndan ve O’nun sayesinde gelir. ... Son Zaman Azizleri için, İsa Mesih sevinçtir!”

Bizler İsa Mesih’in Kilisesi’nin üyeleriyiz. Bizler sevinç dolu bir kilisenin üyeleriyiz! Ve bir halk olarak sevincimiz hiçbir yerde, her Şabat günü, tüm sevincin kaynağına ibadet etmek için Rab’bin sofrası toplantılarımızda bir araya geldiğimizde olduğundan daha belirgin olmamalıdır! Burada, Rab’bin Sofrası’nın kutsallığını, günah-tan ve ölümden kurtuluşumuzu ve Kurtarıcı’nın güçlü lütfunu kutlamak için mahalle ve daldaki ailelerimizle bir araya geliyoruz! İşte buraya İsa Mesih’in aracılığıyla bulunan sevinci, sığınma-yı, bağışlanmayı, şükranı ve ait olmayı tecrübe etmeye geliyoruz!

Sizin bulduğunuz şey, Mesih’te olan bu ortak sevinç ruhu mu? Getirdiğiniz şey bu mu? Belki bunun sizinle pek ilgisi olmadığını düşünüyorsunuz veya belki de işlerin her zaman olduğu gibi yapılmasına alışkınsınız. Fakat hepimiz, yaşımız veya hizmet çağrımız ne olursa olsun, Rab’bin sofrası toplantılarımızın sevinç dolu, Mesih odaklı, sıcak ve sevinçli bir saygı ruhuyla canlı bir saat olmasına katkıda bulunabiliriz.

Sevinçli Saygı

Sevinçlisaygı? “Böyle bir şey var mı?” diye sorabilirsiniz. Evet, var! Tanrımız’ı derinden seviyor, onurlandırıyor ve saygı duyuyoruz ve saygımız Mesih’in bol sevgisinden, merhametinden ve kurtuluşundan sevinç duyan bir ruhtan kaynaklanıyor! Rab’be duyulan bu sevinçli saygı, kutsal Rab’bin sofrası toplantılarımızın karakteristik özelliği olmalıdır.

Fakat birçokları için saygı sadece şu anlama gelir: Kollarımızı göğsümüzün etrafında sıkıca kavuşturmak, başımızı eğmek, gözlerimizi kapatmak ve kıpırdamadan öyle durmak, süresiz olarak. Bu, küçük yaştaki enerji dolu çocuklara öğretmek için yararlı bir yol olabilir, fakat büyüdükçe ve öğrendikçe, saygının bundan çok daha fazlası olduğunu görelim. Kurtarıcı bizimle birlikte olsaydı, durumumuz böyle mi olurdu? Hayır, çünkü “bol sevinç vardır [O’nun] huzurunda”!

Pek çoğumuz için Rab’bin sofrası törenindeki bu dönüşüm pratik gerektirecektir.

Katılmak ve İbadet Etmek Arasındaki Fark

Şabat günü sadece Rab’bin sofrası toplantı-

to attend sacrament meeting and check it off the list. We come together to worship. There is a significant difference between the two. To attend means to be present at. But to worship is to intentionally praise and adore our God in a way that transforms us!

On the Stand and in the Congregation

If we are gathering in remembrance of the Saviour and the redemption He has made possible, our faces should reflect our joy and gratitude! Elder F. Enzo Busche once told the story of when he was a branch president and a young boy in the congregation looked at him on the stand and asked loudly, “What is the man with that mean face doing up there?” Those who sit on the stand—speakers, leaders, choirs—and those who gather in the congregation communicate to each other this “welcome to the church of joy” through the expressions they wear on their faces!

Hymn Singing

As we sing, are we joining together to praise our God and King no matter the quality of our voices, or are we just mumbling or not singing at all? Scripture records that “the song of the righteous is a prayer unto [God]” in which His soul delights. So let’s sing! And praise Him!

Talks and Testimonies

We center our talks and testimonies on Heavenly Father and Jesus Christ and the fruits of humbly living Their gospel, fruits that are “sweet above all that is sweet.” Then we truly “feast ... even until [we] are filled, that [we] hunger not, neither ... thirst,” and our burdens become lighter through the joy of the Son.

The Sacrament

The glorious focal point of our services is the blessing and receiving of the sacrament itself, the bread and the water representing the atoning gift of our Lord and the whole purpose of our gathering. This is “a sacred time of spiritual renewal” when we witness anew that we are willing to take upon us the name of Jesus Christ and make again the covenant to always remember the Saviour and keep His commandments.

sına katılmak ve bunu listemizden çıkarmak için bir araya gelmeyiz. İbadet etmek için bir araya geliriz. Bu ikisi arasında önemli bir fark vardır. Katılmak, hazır bulunmak anlamına gelir. Fakat ibadet etmek, Tanrımız’ı bizi dönüştürecek şekilde bilinçli olarak övmek ve O’nu yüceltmektir!

Kürsüde ve Topluluk İçinde

Eğer Kurtarıcı’yı ve O’nun mümkün kıldığı fideye ile kurtuluşu anmak için bir araya toplanıyorsak, yüzlerimiz sevincimizi ve minnettarlığımızı yansıtmalıdır! Yaşlı F. Enzo Busche bir keresinde dal başkanırken, topluluktan küçük bir çocuğun kürsüde ona bakıp yüksek sesle “Bu asık suratlı adam orada ne yapıyor?” diye sorduğunu anlattı. Kürsüde oturanlar -konuşmacılar, liderler, korolar- ve toplulukta bir araya toplananlar, yüzlerindeki ifadelerle birbirlerine bu “sevinç kilisesine hoş geldiniz” mesajını iletirler!

İlahi Söyleme

İlahi söylerken, sesimizin kalitesi ne olursa olsun Tanrımız’ı ve Kralımız’ı övmek için mi bir araya geliyoruz, yoksa sadece mırıldanıyor ya da hiç söylemiyor muyuz? Kutsal yazılar, “doğruların şarkıları [Tanrı’ya] edilen bir duadır” ve O’nun ruhunun bundan sevinç duyduğunu bildirir. O zaman ilahi söyleyelim! Ve O’na övgülerimizi sunalım!

Konuşmalar ve Tanıklıklar

Konuşmalarımızı ve tanıklıklarımızı Cenneteki Babamız’a ve İsa Mesih’e ve Onlar’ın sevindirici haberine göre alçakgönüllülükle yaşamamızın meyvelerine, “tatlı olan her şeyden daha tatlı” olan meyvelere odaklıyoruz. O zaman gerçekten “doyasıya yiyerek ... ziyafet çekeriz, öyle ki ne [acıkir] ne de [susarız]” ve Oğul’un sevinciyle yüreklerimiz hafifler.

Rab’bin Sofrası

Toplantılarımızın görkemli odak noktası, Rabbimiz’in kefaret armağanını ve bir araya toplanmamızın tüm amacını temsil eden etmek ve suyun, Rab’bin sofrasının kutsanması ve alınmasıdır. Bu, İsa Mesih’in adını üzerimize almaya istekli olduğumuza yeniden tanıklık ettiğimiz ve Kurtarıcı’yı her zaman hatırlamak ve O’nun emirlerini yerine getirmek üzere yeniden antlaşma yaptığımız “ruhsal yenilenmenin kutsal

In some seasons of life, we may approach the sacrament with heavy hearts and overwhelming loads. At other times, we come free and unburdened from cares and troubles. As we listen intently to the blessing of the bread and water and partake of those sacred tokens, we may feel to reflect on the sacrifice of the Saviour, His agonies in Gethsemane, His anguish on the cross, and the sorrows and pains He endured on our behalf. That will be what relieves our souls as we connect our suffering to His. At other times, we will feel to wonder with grateful awe at the “exquisite and sweet” joy of what Jesus’s magnificent gift has made possible in our lives and in our eternities! We will rejoice for what is yet to come—our cherished reunion with our beloved Father and risen Saviour.

We may have been conditioned to suppose that the purpose of the sacrament is to sit in the pew thinking only about all the ways we messed up during the week before. But let’s turn that practice on its head. In the stillness, we can ponder the many ways we have seen the Lord relentlessly pursue us with His wonderful love that week! We can reflect on what it means to “discover the joy of daily repentance.” We can give thanks for the times the Saviour entered into our struggles and our triumphs and the occasions when we felt His grace, forgiveness, and power giving us strength to overcome our hardships and bear our burdens with patience and even good cheer.

Yes, we ponder the sufferings and injustices inflicted upon our Redeemer for our sin, and that does cause sober reflection. But we sometimes get stuck there—in the garden, at the cross, inside the tomb. We fail to move upward to the joy of the tomb bursting open, the defeat of death, and Christ’s victory over all that might prevent us from gaining peace and returning to our heavenly home. Whether we shed tears of sorrow or tears of gratitude during the sacrament, let it be in awesome wonder at the good news of the Father’s gift of His Son!

Parents with Children Who Are Young or Have Special Needs

Now, for parents of children who are young or have special needs, there is often no such

zamanıdır”.

Hayatın bazı dönemlerinde Rab’bin sofrasına yüreğimiz dertli ve ağır yüklerle gelebiliriz. Başka zamanlarda ise, kaygılardan ve sıkıntılardan arınmış ve özgürleşmiş olarak geliriz. Ekmek ve suyun kutsanmasını dikkatle dinlerken ve bu kutsal simgelerden yiyip içerken, Kurtarıcı’nın fedakarlığı, Getsemani’de çektiği acılar, çarmıhta çektiği ızdıraplar ve bizim adımıza katlandığı üzüntüler ve acılar üzerinde düşünebiliriz. Acılarımızı O’nunkilere bağladığımızda ruhlarımızı rahatlatan şey bu olacaktır. Diğer zamanlarda, İsa’nın muhteşem armağanının hayatlarımızda ve sonsuzluklarımızda mümkün kıldığı şeylerin “güzel ve tatlı” sevincini minnettar bir hayranlıkla izlediğimizi hissedeceğiz! Sevgili Babamız ve dirilmiş Kurtarıcımız’la gelecekte olan değerli buluşmamız için sevinç duyacağız.

Rab’bin sofrasının amacının, sadece kilise sıralarında oturup hafta boyunca yaptığımız tüm hataları düşünmek olduğunu varsaymaya şartlanmış olabiliriz. Ama gelin bu uygulamayı tersine çevirelim. Sakinlik içinde, Rab’bin o hafta bizi harika sevgisiyle durmaksızın takip ettiğini gördüğümüz birçok yol üzerinde derinlemesine düşünebiliriz! “Günlük tövbenin sevinci keşfetmenin” ne anlama geldiğini düşünebiliriz. Kurtarıcı’nın mücadelelerimize ve zaferlerimize dahil olduğu zamanlar ve O’nun lütfunu, bağışlayıcılığını ve gücünü hissettiğimiz, zorluklarımızın üstesinden gelmemiz ve yüklerimizi sabırla ve hatta neşeye taşımamız için bize güç verdiği durumlar için minnettar olabiliriz.

Evet, günahlarımız yüzünden Kurtarıcımız’ın çektiği acılar ve adaletsizlikler üzerinde düşünürüz ve bu da ciddi bir şekilde düşünmemizi sağlar. Fakat bazen bahçede, çarmıhta, mezarın içinde takılıp kalırız. Mezarın açılmasının, ölümün yenilgiye uğratılmasının ve Mesih’in bizi huzura kavuşturacak ve cennetteki evimize dönmemizi engelleyebilecek her şeye karşı kazandığı zaferin sevincine doğru ilerlemeyi başaramayız. Rab’bin sofrası sırasında ister keder gözyaşları ister minnettarlık gözyaşları dökelim, bu gözyaşları Baba’nın Oğlu’nu armağan ederek verdiği müjde karşısında duyduğumuz müthiş hayranlık içinde olsun!

Küçük veya Özel İhtiyaçları Olan Çocuklara Sahip Ebeveynler

Şimdi, küçük yaştaki veya özel ihtiyaçları olan çocukların ebeveynleri için, Rab’bin sofrası

thing as a time of stillness and quiet reflection during the sacrament. But in small moments throughout the week, you can teach by example the love, gratitude, and joy you feel for and from the Saviour as you constantly care for His little lambs. No effort in this pursuit is wasted. God is so aware of you.

Family, Ward, and Branch Councils

Likewise at home, we can begin to enhance our hopes and expectations for our time at church. In family councils, we can discuss how each individual can contribute in meaningful ways to welcoming all to the church of joy! We can plan and expect to have a joyful experience at church.

Ward and branch councils can envision and create a culture of joyful reverence for our sacrament hour, identifying practical steps and visual cues to help.

Joy

Joy looks different for different people. For some, it may be exuberant greetings at the door. For others, it might be quietly helping people feel comfortable by smiling and sitting next to them with a kind and open heart. For those who feel left out or on the margins, the warmth of this welcome will be crucial. Ultimately, we can ask ourselves how the Saviour would want our sacrament hour to be. How would He want each one of His children to be welcomed, cared for, nourished, and loved? How would He want us to feel when we come to be renewed through remembering and worshipping Him?

Conclusion

At the start of my journey of faith, joy in Jesus Christ was my first great discovery, and it changed my world. If you have yet to discover this joy, embark on its quest. This is an invitation to receive the Saviour's gift of peace, light, and joy—to revel in it, to wonder at it, and to rejoice in it every Sabbath.

Ammon in the Book of Mormon expresses the feelings of my heart when he says:

“Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were [a people] that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away,

sırasında sakinlik ve sessiz düşünme zamanı diye bir şey genellikle yoktur. Fakat hafta boyunca küçük anlarda, Kurtarıcı'nın küçük kuzularıyla sürekli ilgilenirken O'na duyduğunuz ve O'ndan gelen sevgi, minnettarlık ve sevinci örnek olarak göstererek öğretebilirsiniz. Bu arayıştaki hiçbir çaba boşa gitmez. Tanrı sizi çok iyi biliyor.

Aile, Mahalle ve Dal Meclisleri

Aynı şekilde, kilisede geçireceğimiz zamanla ilgili umutlarımızı ve beklentilerimizi evde de güçlendirmeye başlayabiliriz. Aile meclislerinde, her bireyin herkesi sevinç kilisesinde ağırlamak için anlamlı yollarla nasıl katkıda bulunabileceğini konuşabiliriz! Kilisede sevinç dolu bir tecrübe yaşamayı planlayabilir ve umabiliriz.

Mahalle ve dal meclisleri, Rab'bin sofrası saatimiz için sevinç dolu bir saygı kültürü öngörebilir ve yaratabilir, yardımcı olacak pratik adımları ve görsel ipuçlarını belirleyebilir.

Sevinç

Sevinç, her farklı insan için farklı görünür. Bazıları için bu, kapıda coşkulu bir karşılama olabilir. Bazıları içinse, gülümseyerek ve yanlarında nazik ve içten bir şekilde oturarak insanların kendilerini rahat hissetmelerine sessizce yardımcı olmak olabilir. Kendilerini dışlanmış ya da bir kenara itilmiş hissedenler için, bu karşılamanın sıcaklığı çok önemli olacaktır. Nihayetinde, Kurtarıcı'nın Rab'bin sofrası saatimizin nasıl olmasını isteyeceğini kendimize sorabiliriz. O, çocuklarının her birinin nasıl karşılanmasını, bakılmasını, beslenmesini ve sevilmesini isterdi? O'nu hatırlayarak ve ibadet ederek yenilendiğimizde nasıl hissetmemizi isterdi?

Sonuç

İnanç yolculuğumun başlangıcında, İsa Mesih'teki sevinç benim ilk büyük keşfimdi ve dünyamı değiştirdi. Eğer bu sevinci henüz keşfetmediyseniz, bunun arayışına çıkın. Bu, her Şabat günü Kurtarıcı'nın huzur, ışık ve sevinç armağanını almaya, bu armağandan zevk duymaya, buna hayran kalmaya ve bununla sevinmeye bir davettir.

Mormon Kitabı'ndaki Ammon, kalbimden geçenleri şöyle ifade eder:

“Şimdi sevinmemize neden yok mudur? Evet, size derim: Dünya başladığından beri hiçbir zaman bizim gibi bu kadar çok sevinmeye nedeni olan insanlar olmamıştır; evet ve sevincim beni

even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

“Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, ... my joy, and my great thanksgiving.”

Welcome to the church of joy! In the name of Jesus Christ, amen.

Tanrım'la övünmeye götürüyor; çünkü O, bütün kudrete, hikmete ve anlayışa sahiptir; O her şeyi anlar ve tövbe edip adına iman eden herkese kurtuluşa kadar merhametli olan bir Varlık'tır.

“Şimdi eğer bu övünmekse, o zaman ben övüneceğim; çünkü benim hayatım ve ışığım, ... benim sevindiğim ve çok minnettar olduğum şey budur.”

Sevinç kilisesine hoş geldiniz! İsa Mesih'in adıyla, amin.